¿Com és la pastoral litúrgica de la nostra comunitat cristiana?

Les comunitats cristianes, a través dels anys, tenen la seva vida litúrgica adaptada als múltiples condicionants i a la tradició d'aquell lloc concret. Un nou esforç per conèixer i aprofundir els elements centrals de la litúrgia, repensar la situació de la comunitat, fer pedagogia de les celebracions. Tot convé perquè continuï sent vida comunitària autèntica, amb nou vigor per celebrar els misteris i testimoniar la vida de pregària del prevere i la comunitat.

1. Pregar i celebrar la fe en comú

Us asseguro també que si dos de vosaltres aquí a la terra s'avenen a demanar alguna cosa, el meu Pare del cel us la concedirà, perquè on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo sóc enmig d'ells (Mt 18,19-20).

L'Església no ha parat mai de reunir-se per celebrar el misteri pasqual… Jesucrist és sempre present en la seva Església, sobretot en les accions litúrgiques (Concili Vaticà II, Constitució sobre la Sagrada Litúrgia Sacrosanctum Concilium*, núms. 6-7).*

Els cristians acudeixen a un mateix lloc per a l'assemblea litúrgica. Al capdavant de tots, Crist mateix, que és l'actor principal de l'Eucaristia. Ell és el gran sacerdot de la Nova Aliança, ell mateix presideix invisiblement tota la celebració (Catecisme de l'Església Catòlica, núm. 1348).

La pregària és una dimensió essencial de la vida cristiana. Però no només la pregària personal, sinó també, i potser amb més força, la pregària comunitària. Un cristià mai no pot viure sol la seva fe, Jesús ens crida sempre a fer grup, i molt més encara quan la comunitat es reuneix per pregar i per celebrar junts. La celebració de la fe

Full verd pastoral litúrgica.indd 1 30/11/17 12:04:31

en la litúrgia no esgota tota la riquesa sacramental de l'Església, però sí que és veritat que s'hi fa present d'una forma privilegiada la gràcia de Déu, la presència de Jesucrist i la força de l'Esperit Sant.

1. Els fidels de la nostra parròquia (començant per cadascú), ¿valorem prou els espais de pregària i celebració de la fe en comunitat?
2. ¿Quins espais de pregària (a part de l'Eucaristia) oferim des de la parròquia? ¿Podríem millorar aquesta dimensió?

Per aprofundir-hi més:

Reflexioneu sobre la pregària del Parenostre, subratllant tots els elements que la converteixen en pregària més comunitària que no pas individual.

2. Centralitat de la litúrgia en la vida cristiana

Tots eren constants a escoltar l'ensenyament dels apòstols i a viure en comunió fraterna, a partir el pa i a assistir a les pregàries. Per mitjà dels apòstols es feien molts prodigis i senyals, i la gent sentia un gran respecte. Tots els creients vivien units i tot ho tenien al servei de tots; venien les propietats i els béns per distribuir els diners de la venda segons les necessitats de cadascú. Cada dia eren constants a assistir unànimement al culte del temple. A casa, partien el pa i prenien junts el seu aliment amb joia i senzillesa de cor. Lloaven Déu i eren ben vistos de tot el poble. I cada dia el Senyor afegia a la comunitat els qui acollien la salvació (Fets 2,42-47).

La litúrgia és el cim al qual tendeix l'acció de l'Església i, a la vegada, la font d'on brolla tota la seva força. Ja que els treballs apostòlics s'encaminen a obtenir que tots els qui han estat fets fills de Déu per la fe i el baptisme es reuneixin, lloïn Déu en l'Església, participin en el sacrifici, i mengin del sopar del Senyor (Concili Vaticà II, Constitució sobre la Sagrada Litúrgia Sacrosanctum Concilium*, núm. 10).*

La celebració de la Missa com a acció de Crist i del poble de Déu és per a l'Església (universal i local), i per a cadascun dels fidels, el centre de tota la vida cristiana. Efectivament, en la celebració de la Missa culmina l'acció amb la

qual Déu, en Crist, santifica el món, i el culte que els homes tributen al Pare, adorant-lo per mitjà de Crist, el Fill de Déu, en l'Esperit Sant (Ordenament General del Missal Romà, 3a. edició, núm. 16).

Certament, la litúrgia no és l'única activitat de l'Església, però sí que podem dir que n'és el centre. Ho expressa molt bé l'expressió del Concili Vaticà II: «font i cimal», en el sentit que tota la vida cristiana (personal i comunitària) culmina en la celebració litúrgica, i alhora d'ella en torna a sorgir una vida cristiana renovada; com un aliment per tornar a la vida. Sant Joan Pau II va escriure una encíclica el 2003 que precisament es titulava «L'Església viu de l'Eucaristia».

1. Els fidels de la nostra comunitat (començant per cadascú), ¿experimentem el moment de l'Eucaristia dominical com el centre de la nostra vida cristiana?
2. ¿Realment les nostres celebracions litúrgiques són «font i cimal», és a dir, trobada dels fidels i dels grups, i alhora motor d'empenta renovada? ¿Què podríem fer per millorar-ho?

Per aprofundir-hi més:

Llegiu i comenteu «els deixebles d'Emaús» (Lc 24,13-35), on es veu com els deixebles descobreixen que Jesús és amb ells en el moment de la fracció del pa.

3. Celebracions més vives: formació i participació

La Santa Mare Església desitja molt que els fidels siguin conduïts a aquella participació plena, conscient i activa en les celebracions litúrgiques, que els exigeix la naturalesa de la mateixa litúrgia i a la qual té dret i obligació el poble cristià en virtut del baptisme… Per això, els pastors d'ànimes els hi han d'encaminar constantment, en tota l'activitat pastoral, per mitjà d'una formació adequada (Concili Vaticà II, Constitució sobre la Sagrada Litúrgia Sacrosanctum Concilium, *núm.14).*

El Concili recomana vivament als rectors de les esglésies que revisin periòdicament la qualitat espiritual i eclesial de les celebracions eucarístiques, especialment les dels diumenges, expressió privilegiada de la vida de la comunitat. Els consells de pastoral i les persones que col·laboren en la preparació de

les celebracions podran aportar també la seva ajuda en aquesta revisió. El Concili demana que es garanteixi la participació i alhora la qualitat estètica de les celebracions, amb l'exercici corresponent dels diversos ministeris i funcions; l'expressivitat dels símbols i la noble simplicitat dels ritus d'acord amb els llibres litúrgics; les condicions del lloc de la celebració… (Concili Provincial Tarraconense, núms. 62.64).

La litúrgia és vida per a tot el poble de l'Església. Per la seva naturalesa la litúrgia és de fet «popular» i no clerical, essent (com ensenya l'etimologia) una acció per al poble, però també del poble. Com recorden moltes oracions litúrgiques, és l'acció que Déu mateix compleix a favor del seu poble, però també l'acció del poble que escolta Déu que parla i reacciona lloant-lo, invocant-lo, acollint la inesgotable font de vida i de misericòrdia que flueix dels sants signes (Discurs del papa Francesc als participants en la 68 Setmana Litúrgica Italiana, 24 agost 2017).

L'objectiu fonamental de la reforma litúrgica que va fer el Concili Vaticà II va ser la renovació i el foment de la litúrgia, per tal que les celebracions esdevinguessin més vives i així el poble de Déu n'obtingués uns majors fruits per a la seva vida cristiana. Dos elements centrals per assolir aquest objectiu eren la formació i la participació (interna i externa). Certament s'han fet molts passos en aquests anys, però encara hi ha mancances, i ens cal avançar encara més.

1. ¿Cuidem prou les celebracions litúrgiques de la nostra comunitat? ¿Hi ha un equip de litúrgia que prepari les celebracions?
2. Els fidels de les nostres comunitats, ¿participen realment en les celebracions, o moltes vegades esdevenen encara «espectadors muts»? (participació interna)
3. ¿Es promouen els diversos ministeris laïcals en la litúrgia: lector, acòlit, salmista, músics, director de cant, monitor, donador de comunió…? (participació externa)
4. ¿Com podem ajudar a la formació dels fidels perquè puguin entendre i així viure més intensament la litúrgia?

Per aprofundir-hi més:

Llegiu i comenteu els núms. 1140-1144 del Catecisme de l'Església Catòlica, que parlen dels celebrants de la litúrgia.

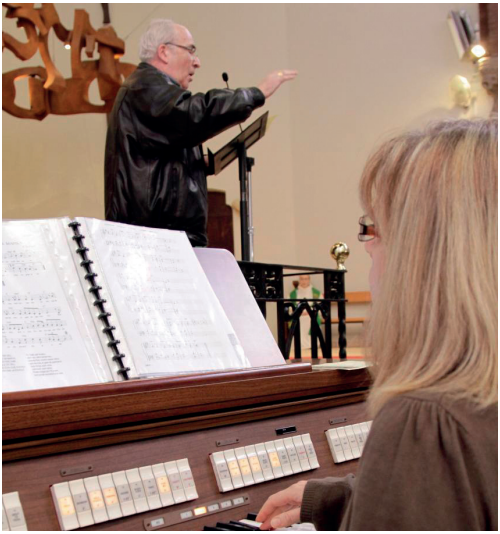

Full verd pastoral litúrgica.indd 4 30/11/17 12:04:32